పేరు మార్పు

దండా రామిరెడ్డి

పెండ్లి అయిన రెండో సంవత్సరములోనే మాకొక అమ్మాయి పుట్టింది. అప్పటికి మేము ముగురమయ్యాం. చుట్టుపక్కల పండు ముత్తయిదులంతా 'మీ అమ్మ 'సుబ్బమ్మ' పుట్టిందిలే', అని నన్ను అభినందించారు. మా అమ్మ నా చిన్నప్పుడే గతించింది. ఆమె రూపమే నాకు తెలియదు. మా అమ్మ తిరిగి ఉద్భవించిందని మహదానందం పొందాను.

విద్యార్థిదశలో శ్రీ రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారి 'స్నేహలతా' దేవి కథ చదువుకున్నాను. స్నేహలతాదేవి తన వివాహవిషయంలో తండ్రి పడుతున్న కష్టాలు చూడలేక తనజీవితాన్ని అంతము చేసుకుంటుంది. ఇప్పటికీ ఆకథ నాకళ్ళకు కట్టినట్లుంది. పున్నామ నరకము నుండి రక్షించేవాడు పుత్రుడని, పుత్రిక కేవలం దాచిపెట్టబడి ఒకరికి అప్పగించబడే వస్తువని పురాణగాథల వల్ల తెలుసుకున్నాను. చదువుకున్న గాథలనుబట్టి, నిత్య జీవితంలో కళ్ళారచూస్తున్న అనేక సంఘటనలనుబట్టి ఆడపిల్ల అంటే అసహ్యముకల్గి, సంతోషము దిగజారిపోయి సంతాపం అధికమైంది.

ఇరుగుపొరుగు అమ్మలక్కలంతా 'పిచ్చివాడులా వున్నావు. ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లే నయం. అబ్బో! యిప్పటినుంచే దిగులెందుకు అబ్బాయ్: కట్నాలు కానుకలు తీసుకురాలేవనా!' అని నన్ను ఎంతగానో ఓదార్చారు.

దిగులు దిగమింగి మాతృశ్రీ తిరిగి పుట్టిందనుకున్నా.

బిడ్డపుట్టగానే చుట్టుపక్కలవారు, పరిచయముగల ప్రతి ఒక్కరూ "ఏం పేరు పెట్టావు?" అని అడగటం పరిపాటి. కొంతమంది తల్లిదండ్రులకు బిడ్డకు నామకరణం చేయుటమనేది ఒక పెద్ద సమస్యగా తయారవుతుంది. భర్త ఒక పేరు పెట్టాలంటే, భార్య మరొకపేరు పెట్టాలంటుంది ఇరువురు కొద్దిరోజులు వాదోపవాదాలతో యితరులను కూడా సంప్రదించటం కద్దు. ఇప్పటివారు పెద్దలపేర్లు పెట్టటం మనస్కరించక నాజూకు పేర్లకోసం వెదుకుతుంటారు. నాకు మా తాతగారిపేరు పెట్టారు. మా తల్లిదండ్రులు. మా అమ్మాయికి మా అమ్మపేరు 'సుబ్బమ్మ' పెట్టమని మా బంధువులు చాలామంది సూచించారు. సుబ్బమ్మ పేరు పెట్టటం సుతరాం నాకు యిష్టములేదు.

మాకు అమ్మాయి పుట్టిందని తెలుసుకున్న ప్రతి ఒక్కరు 'ఏం పేరు పెట్టారు? మీ అమ్మాయికి' అని నన్ను అడగటం మొదలు పెట్టారు.

'ఏదైన ఒక మంచిపేరు పెట్టాలనుకుంటున్నా' అని అంటుండే వాడిని.

"మీ అమ్మపేరు సుబ్బమ్మగదా! 'సు' మొదట అక్షరము గల ఏ పేరైనా పెట్టుకో చాల బాగుంటుంది", అని ఒక పంతులమ్మ సలహా యిచ్చింది.

"ఏమిటో! యిప్పటివాళ్ళ పేర్లే మాకు నోరు తిరగవు. మా కాలంలో మా పిల్లలందరకు పెద్దల పేర్లే పెట్టాం. ఏ మైనాగానీ మీ అమ్మపేరు పెట్టుకో ముచ్చటగా వుంటుంది", అని డెబ్బది సంవత్సరాలు నిండిన ఒక వృద్ధురాలు సలహాయిచ్చింది.

ఒక రోజున ఒక బాల్యమిత్రుడు కనిపించి 'అమ్మాయి పుట్టిందటగదా! ఏం పేరు పెట్టావు?' అని అడిగాడు.

'అందరూ మా అమ్మ 'సుబ్బమ్మ' పేరు పెట్టమంటున్నారు,' అన్నా.

'ఛా! నాన్‌సెన్సు, పూర్వకాలం మనిషిలా కనిపిస్తున్నావు రోజులు మారిపోతున్నాయి భారతావనిలో ఎందరో వీరనారీమణు లుద్భవించారు. 'ఝాన్సీ' పేరు పెట్టు భేషుగా వుంటుంది;' అని వీపుచరచి అనేకమార్లు చెప్పాడు.

'అద్భుగా పసిడిబొమ్మ. పసందైన పేరు పెట్టు' అని ప్రౌఢలు కొంతమంది సలహాలిచ్చారు.

ఈ తీరుగా మా అమ్మాయి నామకరణం

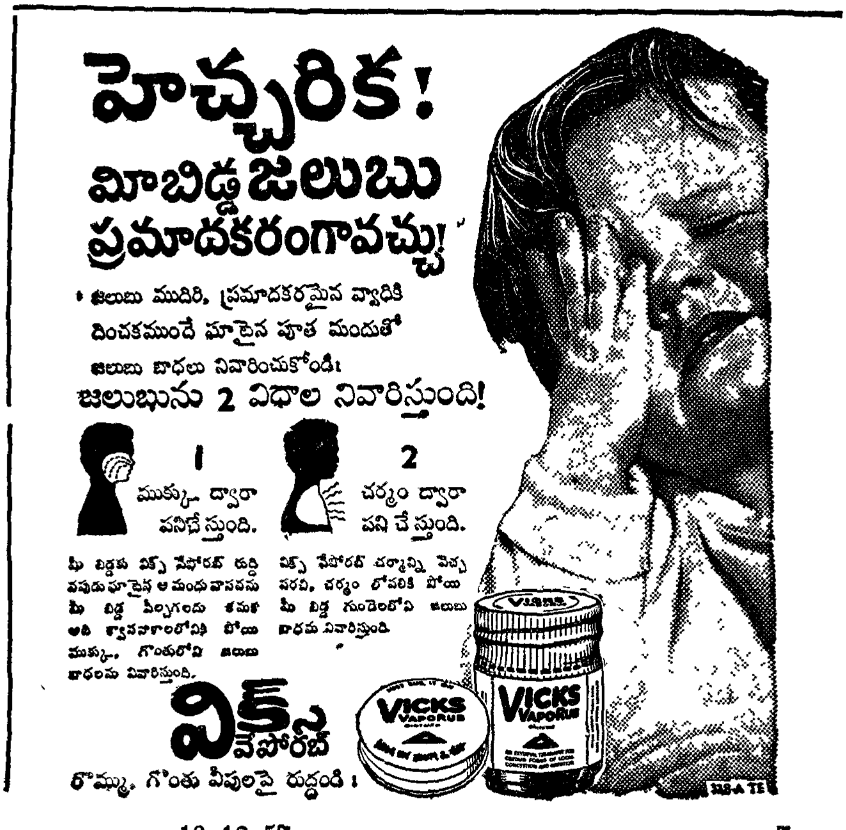

★ పేరు మార్పు ★

విషయంలో అనేకమంది అనేకరకాలుగా సలహాలిచ్చారు.

ఒకరోజున భోంచేసి తీరిగ్గా కూర్చొని 'అందరూ రకరకాలుగాఅంటున్నారు. మరి నీవేమంటావు,' అని మాఆవిడను అడిగాను.

'పంతులమ్మగారి సలహా చాలబాగుంది. 'సు' అక్షరము మొదటవచ్చే పేరు ఏదైనా చూడండి బాగుంటుంది,' అంది.

ఆవిడతో ప్రసంగం ముగించి కాసేపు 'మనుచరిత్ర' కావ్యం చదువుకుందామని పుస్తకాలు వెదకుతున్నా. 'సుజాత' అనే ఒక పత్రిక కంటికి కనిపించింది. వెంటనే ఆ పత్రిక చేతబట్టుకొని మా వాళ్ళదగ్గరకు వచ్చి ఆ పేరు వినిపించా. ఆవిడ ఆ పేరు వినగానే అమితానంద భరితురాలై. 'ముచ్చటగావుంది. ఈ పేరే ఖాయం,' అన్నది.

'సుజాత' హైదరాబాదునుండి వెలువడుతున్న ఒక మాసపత్రిక. గురుదేవులు శ్రీ శివశంకరస్వామిగారికి ఈ పత్రిక వస్తుండేది. అప్పుడప్పుడు కొన్ని సంచికలు నాకిస్తుండేవారు.

కొంచెం సేపు ఆగి 'సుజాత' అంటే అర్థం ఏమిటండీ? అని అడిగింది మా ఆవిడ. 'మనుష్యుల పేర్లకు అర్థాలు ఏమీవుండవు. కాని ఈ పేరులో మాత్రము సుముహూర్తమున బుట్టిన,' అని అర్థమున్నది అన్నా.

ఒక మంచిరోజున మా అమ్మాయికి 'సుజాత' అనినామకరణంచేశాం. అడిగినవాళ్ళందరకూ 'సుజాత' అని చెప్పటం మొదలుపెట్టాం.

కొద్దిరోజులకు మా యింటి ప్రక్కాయన "అబ్బాయ్! అమ్మాయి పుట్టినసంగతి మునసబుగారికి చెప్పొచ్చావా?" అన్నాడు.

"మన అమ్మాయి పుట్టినసంగతి మునసబుగారి కెందుకండీ?" అన్నా.

"ఏమిటోయ్! ఆమాత్రం తెలియదా? గ్రామములోని జనన మరణ విషయాలు మునసబుగారికి వెంటనే తెలియజేయాలి. లేకుంటే అపరాధం," అన్నాడు.

నాకు వారిమాటలు విన్నప్పటినుండి అదోక భయంగావుండి మునసబుగారి దగ్గరకు నేనొక్కడనే పోవటానికి ధైర్యముచాలక మా బావను వెంటబెట్టుకొని మునసబుగారింటికి వెళ్ళాను. సమయానికి వారు యింట్లోనే వున్నారు. పడకకుర్చీలో పండుకొని ఏదో చదువుకుంటున్న మునసబుగారికేసి చూస్తూ 'అయ్యా! నమస్కారమండీ!' అన్నా.

వెంటనే మునసబుగారు నన్ను ఎగాదిగా చూచి 'ఎవరు మీరు?' అన్నారు.

వెనకవున్న మా బావ వెంటనే అందుకొని 'మావాడేనండీ!' అన్నాడు.

'ఏం పనుండివచ్చారు?' అన్నాడు మునసబుగారు. మా బావ అందుకొని 'ఆ ఏమీ లేదండీ. మావాడికి ఓ అమ్మాయి పుట్టింది. ఆ సంగతి...'

"ఎన్నిరోజులైంది?"

"ఇవ్వాళటికి సరిగ్గా ఇరవైఆరురోజులైందండీ."

"ఇన్నిరోజులనుండి ఏం చేస్తున్నావయ్యా?" అన్నాడు కొంచెం కోపంగా మునసబుగారు.

'పసివాడు వాడికి తెలియదండీ,' అన్నాడు మా బావ.

మునసబుగారు నాకేసి చురచురా చూస్తూ,' 'ఏం చదువుకున్నావు?' అన్నారు.

'స్కూలుఫైనల్ రెండో సంవత్సరం ఫ్యాసయ్యానండీ' అన్నా.

"రెండో సంవత్సరం ప్యాసయ్యావు కాబట్టే నీ తెలివితేటలు ఇంతలో వున్నాయి. బిడ్డపుట్టిన వారంరోజులలోపల మునసబుగారికి చెప్పాలన్న కామన్‌సెన్సు లేకపోతే ఎట్లానయ్యా! ఏమిటో ఈరోజుల్లో బి. ఏ. చదువుకున్నా ప్రపంచజ్ఞానం శూన్యంగా వుంటున్నది. సరే. ఈరోజున చెప్పినట్లే రికార్డులో వ్రాసుకుంటాను. తహశీలుదారుగారు విచారించి ప్రథమతప్పుక్రింద క్షమించవచ్చు. లేకుంటే జరిమానా విధించవచ్చు" అన్నారు.

మునసబుగారు ఆమాటలు చెప్పగానే శరీరమంతా చెమటలుగ్రమ్మి గుండె అతివేగంగా కొట్టుకుంటున్నది. చేతులు కాళ్ళు వణికిపోతున్నవి. నోటమాట రావటం లేదు. వణుకుతున్న రెండుచేతులెత్తి మునసబుగారికి జోహారులర్పిస్తూ, 'మీ పుణ్యముంటుంది. వారంరోజులక్రితమే పుట్టినట్లు వ్రాయండి. ఎప్పుడూ రచ్చకెక్కనవాడినిగాను. గుట్టుగా బ్రతికినవాడిని' అని దీనంగా ప్రాధేయపడ్డాను.

మునసబుగారు వీలులేదన్నారు.

నా కనుదోయినుండి వేడి కన్నీటికణాలు జలజలారాలి క్రిందపడుతున్నాయి. మునసబుగారు ఆకన్నీరుచూసి జాలిపడి 'ఎందుకు కంట తడి పెట్టుకుంటావ్? మరేమి ఫరవా లేదు. భయపడకు' అన్నారు.

మునసబుగారి నోటినుండి ఆమాటలు విన్న తర్వాత అమ్మయ్యా! బ్రతికి బయటపడ్డానను కున్నా. గుండె దడతగ్గింది. కాళ్లుచేతులు మామూలుస్థితిలోకి వొచ్చాయ్.

రిజిష్టరు తీసికొని వివరాలన్నీ వ్రాసుకున్నారు. 'మీరు చేసిన ఈ మహోపకారం ఎన్నటికీ మరువనండీ!' అన్నా.

వారు నవ్వి వూరుకున్నారు. కాసేపు పిచ్చాపాటీ కబుర్లతో కాలక్షేపంచేసి సెలవు తీసుకొని యింటికి బయలుదేరాం.

ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత జరిగినదంతా మా వాళ్లకు పూసగ్రుచ్చినట్లు చెప్పాను. ఆవిడ నివ్వెరపోయి 'భలే! మునసబుగారే,' అంది. నాలుగు మాసాలు గడిచిపోయినయి. ఒకరోజు రాత్రి చదువుకుందామని లైటు తీసికొని నా పుస్తకాల గదిలోకి వెళ్ళాను. గదికి ఉత్తరపు వైపు గోడ ప్రక్కన

మూరెడు పొడవుగల ఒక తెల్లటి పాము పండుకొని వున్నది. 'అమ్మో! పాము,' అని ఒక్క వెఱ్ఱికేక వేశాను నా కేకకు ఉయ్యాలలో నున్న మా అమ్మాయి బిత్తర పోయి పెద్దపెట్టున ఏడుపు సాగించింది.

క్షణంలో మా వీధిలోని వారంతా మా యింట్లో గుమిగూడారు.

ఏనుగంత మనిషి మా మామ ఒకాయన బారెడు కఱ్ఱచేత బట్టుకొని ముందు నిలబడి నాకేసి చూస్తూ, 'ఎక్కడా? పాము,' అంటున్నాడు.

'వ్రేలెట్టి చూపెడుతూ — అదుగో అంటున్నా.'

'ఎక్కడా? మాకు కనబడందే,' అని అక్కడ చేరిన వాళ్ళంతా అంటున్నారు.

'నిజంగా నీ కంటితో చూశావ్రా?' అని మా మామ నిలదీసి అడిగాడు.

'కలగంటున్నా వనుకుంటున్నా వా? కళ్ళార చూశానయ్యా' అని కొంచెము ధైర్యంగా పలికాను.

"ఇదంతా సుబ్బారాయుడు మహిమ అయివుంటుంది. వాడికి అట్లా కనిపించి మాయమయ్యాడు. నేను చెప్పనే చెప్పాను మొదట్లో-మీ అమ్మపేరు పెట్టుకోరా అని. వాడు వింటే గదా' అని ఒక ముసలమ్మ పలికింది.

'వాడు గట్టిగా చూశానంటున్నాడు. పందికొక్కు కన్నాల్లోకి ఏమైనా జారిందేమో! నా కనుమానంగా వుంది' అన్నాడు ఒక మిత్రుడు.

"ఇన్నెందుకు? రేపు సోది అడిగితే అన్ని సంగతులు తెలుస్తాయి" అంది ఒక పెద్దముత్తైదు.

'సోదిలో ఏముంది? బియ్యంఖర్చు కానీ. కళ్ళార చూశానంటున్నాడు ఎక్కడ దాగివుందో?' అంది చదువుకున్న ఒక జవరాలు.

ఇట్లా చేరిన వాళ్ళంతా తలో అభిప్రాయ మిచ్చారు. చివరకు 'రేపు సోదడిగి తెలుసుకోండి', అని తీర్మానించారు.

వాళ్ళ తీర్మానము ననుసరించి మరుచటి రోజు ఉదయం సోదెమనిషిని పిలిచి సోలెడు బియ్యముపోసి సోదె అడగటం మొదలుపెట్టింది మా ఆబిడ. ఇరవైమందికి పైగా యిరుగుపొరుగు అమ్మలక్కలంతా చుట్టూ చేరారు.

ఆరంభించిన అరునిమిషాలకే సోది సరిగా రావటంలేదని చేరినవాళ్ళంతా మూతులు విరిచారు.

సోదెమనిషికి కొంచెం కోపమువచ్చి నా ప్రతిభ చూడండీ అంటూ గంటసేపు గంభీరంగా చెప్పింది. గప్‌చిప్పుగా విని అమ్మలక్కలు ఎవరింటికి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

'ఇంతకూ సోదెమనిషి చెప్పిన సారాంశమేమిటి?' అని మావాళ్ళను అడిగాను.

'మీ అమ్మవచ్చింది అమ్మాయికి తన పేరు పెట్టుకోలేదని ఆరూపంలో కనబడిందంట. ఇప్పుడైనా సుబ్బారాయుడుస్వామికి మ్రొక్కుకొని తనపేరు పెట్టుకోమన్నది. ఇంకా ఆలస్యముచేస్తే ఆపదలే వస్తాయంట. ఏపేరైతే ఏముంది. అట్లాగే మీ అమ్మపేరు పెట్టుకుందాం,' అంది మా ఆబిడ.

"సరేనన్నా"

ఒకమంచి రోజు చూసి సుబ్బారాయుడు స్వామికి ధూపదీపనైవేద్యము పెట్టి సాగిలపడి నమస్కరిస్తూ "ఈరోజునుండీ మా అమ్మాయిని 'సుబ్బమ్మ' అని పిలుచుకుంటాం. చేసిన తప్పు క్షమించండీ ఆపదలు రానీక హమేషా మమ్మల్ని కాపాడండి" అని ఇరువురం మొక్కున్నాం.

ఆ రోజునుండీ మా అమ్మాయి పేరు సుబ్బమ్మగా మారిపోయింది.

మా అమ్మాయి పుట్టి సంవత్సరం పూర్తి అయింది. పుట్టినరోజు పండుగ కూడా చేసుకున్నాం.

పూర్వులు కట్టిన పాతయిల్లు మాది. పందికొక్కు కన్నాలతో నానాటికి శిధిలమై పోతున్నది. కన్నాలన్నీ పూడ్చి, కడపరాళ్లు పరపించుకుందామని తాపీవాళ్ళను పిలిచి పని మొదలుపెట్టించాను. ఇల్లంతా త్రవ్వి చదునుచేస్తున్నారు. ఒక కన్నములోనుంచి పాము బుసకొడుతూ బయటికి వస్తున్నది.

'అమ్మో! పాము' అని అన్నారు అందరు గోలగా. ఇంతలో మా ప్రక్కింటాయన కఱ్ఱ తీసికొనివచ్చి ఒక్కదెబ్బతో ఆ పామును చంపేశాడు.

'ఆ రోజున నా కంటికి కనిపించింది ఈ పామే అయివుంటుంది. అందరూ కాదని వాదించి సుబ్బారాయుడు మహిమ అంటూ ముచ్చటగా పెట్టుకున్న పేరు అంతలోకి మార్పించారు. ఏమిటో! 'అంతా తమాషాగా జరిగిపోయింది' అన్నా మా వాళ్ళతో.

'ఇంతకూ మనం అదృష్టవంతులం. పేరుకేమిలెండి. భగవంతుడు మనలను ఒకకంట కనిపెట్టే వున్నాడు. అందరూ త్రాచుపామంటున్నారు. కాటేస్తే ఇంకేమైనా వుందా!' అంది మా ఆవిడ. ★

FPY 26-TEL

'నా గొంతుక బాగా
పుండు పడినందున
నేనుమ్రింగలేక పోయాను'
కాని పెప్స్
ఉపశమనం కలిగించి
పుండును మాన్పినవి

పెప్స్ టేబ్లెట్లు గొంతు, రొమ్ము బాధోపశమన నివారక పారములు కలవి, మీరు పెప్స్‌ను చప్పరించునపుడు ఈ పారములు ఆవిరి అయి, మీ శ్వాసద్వారా గొంతుకలోనికి, శ్వాసమార్గం, శ్వాసకోశాలలోనికి కొనిపోబడుతాయి. ఇలా అవి పరాపరి మిమ్ము బాధించే భాగాలను చేరుకుంటాయి. అందుకే పెప్స్ అంతశక్తివంతమై, జగద్విఖ్యాతి గాంచినవి. పెప్స్ దగ్గులను అణిచివేస్తాయి, గొంతు పుండు బాధను ఉపశమింప జేస్తాయి, కఫమును కోసివేసి, శ్వాసబాధను పోగొట్టుతాయి. ఇన్‌ఫ్లుయేంజా, బ్రోంకైటిస్ చికిత్సకు ఇవి అమోఘమైనవి.

PEPS

పెప్స గొంతు, రొమ్ము టేబ్లెట్లు.
మందులమ్మేవారి అందరివద్దా లభిస్తాయి.

మద్రాసు సోల్ ఏజంట్లు దాదా & కంపెనీ, పార్కుటౌను మద్రాసు-౧.